

Viața ta în Cristos

Elementele esențiale ale formării de ucenici

partea a II-a

Înțelegerea mesajului lui Cristos

adevăruri biblice fundamentale

Greg Ogden

Cuprins

Un cuvânt din partea autorului	7
--------------------------------------	---

PARTEA a II-a: **ÎNȚELEGEREA MESAJULUI LUI CRISTOS**

7. Dumnezeuul trinitar	11
8. Creați după chipul lui Dumnezeu	18
9. Păcatul	26
10. Harul	33
11. Răscumpărarea	40
12. Justificarea	47
13. Înfierea	54

Partea a II-a

ÎNȚELEGEREA MESAJULUI LUI CRISTOS

Această parte a cărții își propune să prezinte substanța credinței noastre. Ne vom referi la partea teologică și doctrinară pură diferită de ceea ce am studiat până acum. Nu trebuie să ne ferim de doctrină, deoarece, conform a ceea ce spune Dorothy Sayers, „Dogma este drama.”¹ Cea mai extraordinară dramă jucată în istoria omenirii așteaptă să fie descoperită.

Începem descoperirea lui Dumnezeu și a doctrinelor Sale în capitolul șapte prin examinarea misterului Trinității. Vom vedea ce înseamnă *Dumnezeul în trei persoane*, care este o ființă aflată în comuniune cu Ea Însăși în eternitate.

Capitolul opt ne dezvăluie cum suntem *creați după chipul lui Dumnezeu*. Cheia înțelegerii chipului lui Dumnezeu în oameni este natura trinitară a lui Dumnezeu. Așa cum Dumnezeu este o ființă aflată în comuniune, și noi am fost creați pentru relații cu Dumnezeu și unul cu celălalt.

În capitolul nouă vom afla care este obstacolul care a apărut în relațiile noastre cu Dumnezeu și cu ceilalți. Biblia numește acest obstacol *păcat*. Păcatul înseamnă separare de Dumnezeu în prezent și în eternitate.

Minunea minunilor este că, în ciuda răzvrătirii noastre împotriva autorității lui Dumnezeu și a neîncrederii în bunătatea Lui, Dumnezeu ne caută. Dovada profunzimii și frumuseții *dragostei lui Dumnezeu* (capitolul zece) este moartea lui Isus pe cruce. Capitolul unsprezece arată cum primim *răscumpărarea prin Cristos*.

Putem cunoaște evanghelia, putem să recunoaștem adevărul că Isus Cristos este Dumnezeu întrupat în om și putem chiar să recunoaștem faptul că a înviat, dar fără ca aceste adevăruri să ne schimbe viețile. Noi înțelegem și aplicăm aceste evenimente istorice în viețile noastre prin credința în Cristos. Cum poate un Dumnezeu neprihănit să ierte păcătoșii fără să-și compromită sfințenia? Este una dintre întrebările despre *justificarea prin credință* pe care le vom examina în capitolul doisprezece.

Partea a doua se încheie cu adevărul cel mai important pentru noi: *înfierea*. Cadrul justificării este sala de judecată, unde Dumnezeu este judecătorul. Dar înfierea ne scoate din sala de judecată și ne duce în sala familiei, iar Dumnezeu devine din judecător tată. Prin înfiere suntem aduși la viața lui Dumnezeu și suntem incluși în cercul celor iubiți de El ca fii și fiice.

¹ Dorothy Sayers, *The Whimsical Christian* (New Yor: Macmillan, 1978), pagina 23.

9. Păcatul

CE URMEAZĂ

VERSETUL DE MEMORAT: Romani, 3:23; 6:23

STUDIUL BIBLIC: Geneza, 3

LECTURĂ: Amăgit și înșelat

Adevărul principal

Ce a întrerupt relația dintre Dumnezeu și om și care au fost consecințele?

Cu toate că am fost creat după chipul lui Dumnezeu și, de aceea, în armonie perfectă cu El, în mod deliberat nu am ascultat de autoritatea lui Dumnezeu și nu am avut încredere în bunătatea Sa. Consecința este că relația noastră cu Dumnezeu a fost întreruptă, rezultatul fiind moartea spirituală, care, la rândul ei, a afectat relațiile noastre cu noi înșine, cu ceilalți și cu natura.

1. Identifică termenii sau expresiile cheie din întrebarea și răspunsul de mai sus și spune ce înseamnă în propriile tale cuvinte.
2. Formulează adevărul principal în propriile tale cuvinte.
3. Ce întrebări sau aspecte suplimentare ai dedus din adevărul principal?

Versetul de memorat

Cele două versete reprezintă afirmațiile clasice care arată caracterul universal al păcatului și consecințele lui nefaste asupra relației noastre cu Dumnezeu.

1. *Contextul:* Scrie în propriile tale cuvinte care este acuzația lui Pavel din Romani, 3:9-23 pentru toată omenirea?
2. Versetul de memorat este *Romani, 3:23*. Copiază-l în spațiul de mai jos.
3. Cât de extins este păcatul nostru? Contează înaintea lui Dumnezeu faptul că nu toți am comis la fel de multe păcate?
4. Cum este definit păcatul? Este gloria lui Dumnezeu un standard corect de evaluare?
5. Al doilea verset de memorat este *Romani, 6:23*. Copiază-l în spațiul de mai jos.
6. *Punerea în context:* Observați logica expunerii lui Pavel din pasajul Romani, 6:15-23 în care face un contrast între robii păcatului și robii neprihănirii. Cum rezumă Romani, 6:23 această expunere a lui Pavel?
7. Care au fost consecințele păcatului nostru?
8. Ce înseamnă „moarte“?
9. Cum ți-au vorbit aceste versete în ultima săptămână?

Studiu biblic inductiv

Geneza, 3 relatează căderea omenirii în păcat, consecința fiind răspândirea păcatului în toată lumea. Textul arată care este caracterul real al păcatului — capacitatea lui de a amăgi, de a crea confuzie și de a distorsiona concepția despre bine și rău — exemplul fiind puterea de persuasiune a șarpelui asupra Evei ca să mănânce din fructul interzis, iar consecința a fost faptul că Adam și Eva s-au ascuns de Dumnezeu plini de rușine.

1. Citește *Geneza*, 3. Care a fost planul șarpelui în versetul 1?

Cum denaturează el cuvintele pline de generozitate ale lui Dumnezeu din *Geneza*, 2:16-17?

2. În 3:2-3 demonstrează femeia faptul că nu mai are încredere în Dumnezeu?

3. Ce ispită este pusă înaintea femeii în versetele 4 și 5?

4. Observând strategia șarpelui, cum definești păcatul?

5. Cum au afectat consecințele păcatului relația omului cu sine (versetul 7)?

cu Dumnezeu (versetele 8-10)?

cu ceilalți oameni (versetele 11-16)?

cu natura (versetele 17-19)?

6. Ce întrebări ai legate de acest pasaj?

7. Ce versete au avut un impact deosebit asupra ta? Scrie-le în propriile tale cuvinte.

Lectură: Amăgit și înșelat

Bill Hybels, pastorul bisericii Willow Creek, situată lângă Chicago, a predicat într-o duminică dimineață despre realitatea că toți suntem păcătoși și avem nevoie de un Mântuitor. Iată ce spune el că s-a întâmplat după aceea:

După încheierea serviciului, un agent de vânzări a venit să-mi spună că nu se considera un păcătos. L-am întrebat dacă i-a fost fidel soției lui în totalitate. „Ei bine, călătoresc destul de mult, așa că înțelegeți.” Apoi l-am întrebat despre decontarea cheltuielilor de deplasare. „Bine, dar toți mai umflă deconturile.” În cele din urmă, l-am întrebat despre metodele sale de a-și vinde produsele. A exagerat vreodată sau a omis să vorbească despre anumite aspecte ale produsului? „Aceasta este metoda standard în lumea de astăzi”, mi-a răspuns el. „Ei bine, i-am răspuns eu, tocmai mi-ați spus că ați comis adulter, ați înșelat și ați mințit. Mai susțineți că nu sunteți păcătos?” „Cum îndrăzniți să îmi vorbiți astfel?” „S-a răsthit el la mine, indignat de „brutalitatea” mea.¹ Fiecare om vrea să fie văzut în cea mai bună lumină posibilă.

S-a spus că credința creștină este illogică dacă nu se pornește de la prezumția că există ceva foarte rău și grav în omenire. Poate nega cineva realitatea că există ceva rău care acționează în mod perfid, ascuns, în lume? Biblia arată că problema răului existent în lume nu este cauzată de slăbiciunile și lipsa de organizare a societății, ci de deficiențele de caracter ale oameilor, aflate în profunzimea inimii fiecărui om.

Alexander Soljenițin a petrecut opt ani în gulagul sovietic după Cel de-al Doilea Război Mondial. A intrat în închisoare comunistă sută la sută, convins că o nouă ordine socială va putea crea tipul de om nou. În închisoare, însă, a descoperit realitatea că problema centrală nu era de natură economică sau guvernamentală. Soljenițin a scris:

Numai atunci când stăteam pe paiele putrezite din închisoare am simțit în mine însumi primele impulsuri bune. Mi s-a descoperit treptat adevărul că linia de separare dintre bine și rău trece nu printre state, nici printre clase sociale sau partide politice, ci prin fiecare inimă umană și prin toate inimile umane.²

SURSA PROBLEMEI

Primele cinci versete din Geneza, 3 revelează miezul problemei oamenilor: noi înșine. În acest pasaj,

vedem modul în care omenirea Îi întoarce spatele Creatorului, renunțând la starea idilică de inocență, la părtășia perfectă cu Dumnezeu într-o grădină luxuriantă în care toate nevoile și dorințele îi erau satisfăcute pe deplin.

Dumnezeu le-a oferit oamenilor un dar care comporta riscuri: libertatea alegerii. Oamenii ar fi roboți fără capacitatea de a alege. Fără alegere, nu poate exista dragoste. Fără libertate, dragostea ar fi o reacție programată dinainte. De exemplu, cum crezi că ar reacția soția mea dacă, în loc să o cer în căsătorie: „Vrei să te căsătorești cu mine?”, propunerea mea ar fi o poruncă: „Te căsătorești cu mine!” Răspunsul ei ar fi: „Sigur că nu!” Dragostea nu poate fi forțată, ci trebuie aleasă. Dumnezeu ne-a onorat atunci când ne-a oferit darul riscant al libertății, condiția necesară a dragostei.

În Geneza, 3 facem imediat cunoștință cu cel care a urmărit să înșele acest cuplu inocent, ca să întrerupă relația lui cu Dumnezeu, bazată pe încredere și ascultare: „Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu” (3:1). Acest șarpe vorbitor este Satan, răul care i se opune bunului Dumnezeu. El era „mai șiret” decât toate celelalte creaturi; el este maestrul jumătăților de adevăr și a insinuărilor și a început să acționeze împotriva femeii.

NEÎNCREDERE ÎN BUNĂTATEA LUI DUMNEZEU

Prima strategie a șarpelui a fost să o înșele pe femeie determinând-o să pună la îndoială faptul că Dumnezeu era de partea ei. „El a zis femeii: «Oare a zis Dumnezeu cu adevărat...»” „Atunci când auzim ceva care contrazice integritatea sursei care a făcut unele afirmații, întrebăm: „Oare a spus chiar așa?” Tactica lui Satan a fost să înceapă să semene semințele îndoielii pentru ca femeia să se gândească dacă nu cumva Dumnezeu le-a impus prea multe restricții.

În apărarea lui Dumnezeu, femeia demonstrează că sămânța îndoielii cu privire la bunătatea lui Dumnezeu prinsese deja rădăcină. „Femeia a răspuns șarpelui: «Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină» (versetul 2), dar ea modifică puțin porunca originală a lui Dumnezeu. Dumnezeu îi spusese lui Adam: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom

din grădină; dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mânânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit“ (2:16-17).

Eva demonstrează faptul că devenise preocupată de restricția impusă de Dumnezeu. „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină. Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu mâncați din el și *nici să nu vă atingeți de el*, ca să nu muriți.“ Dumnezeu a restricționat consumarea fructului, dar nu a spus nimic despre atingerea pomului. Eva a adăugat o restricție.

De multe ori, restricțiile sunt considerate interdicții aspre, dar libertatea fără restricții duce numai la distrugere. Legile, cum ar fi Cele Zece Porunci, sunt date pentru a-L onora pe Creator și pentru a ne împiedica să ne facem rău unul altuia. Dumnezeu le-a interzis lui Adam și Evei să mânânce din pomul cunoștinței binelui și răului pentru a evita consecințele morții.

Ce s-ar întâmpla dacă am conduce mașina având concepția că libertatea noastră nu are nicio restricție? *Nimeni nu mă poate obliga să circul între aceste linii*, am crede noi. *Dacă am chef, voi merge în zig-zag, pe orice bandă. Dacă vreau, voi intra în curtea oricui. Nimeni nu mă poate îngrădi. Fac ce vreau.* Evident, legile care reglementează circulația au scopul să ne protejeze pe noi și pe partenerii de trafic. Interesul nostru este ca libertatea tuturor să fie supusă unor limite clar stabilite.

REBEL ÎMPOTRIVA AUTORITĂȚII LUI DUMNEZEU

Apoi șarpele devine și mai îndrăzneț. Știe că femeia șovăie. Îndoiala se strecoară tot mai mult în inima ei. Ea pune la îndoială certitudinea că Dumnezeu este bun cu ei și generos în grija Lui. Satan atacă decisiv, cu scopul să ucidă victima, provocând deschis autoritatea lui Dumnezeu: „Hotărât, că nu veți muri! Dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul“ (3:4-5). Implicația cuvintelor lui Satan este că Dumnezeu Își păzește cu gelozie autoritatea, pe care nu vrea să o împartă cu nimeni. Satan o face să creadă că, dacă va mânca din rodul pomului, va putea ajunge la același nivel cu Dumnezeu.

Mai exact, ce este pomul cunoștinței binelui și răului? Care a fost semnificația lui pentru destinarii inițiali ai cărții Geneza? Expresia *binelui și*

răului este sinonimă cu toată cunoașterea. Implicația este aspirarea la dobândirea unei cunoașteri totale, la a ajunge la același nivel cu Dumnezeu, adică omniscient. Cercetătorul biblic Daniel Fuller spune că a aspira la cunoașterea binelui și a răului înseamnă a căuta „acea maturitate care te eliberează de dependența de altcineva pentru a fi călăuzit să acționezi cu înțelepciune.“⁴³ Primilor oameni le-a fost interzis să aspire la cunoașterea pe care o are numai Dumnezeu, adică să se considere liberi de dependența față de El. Impunând această restricție, Dumnezeu le spune: „V-am creat dependenți de mine toată viața ca să primiți înțelepciunea de a trăi. Veți trăi bine numai atunci când veți păstra legătura cu Mine. Când veți aspira la egalitatea cu Creatorul, veți pierde tot binele pe care l-am pregătit pentru voi.“

Până la urmă, noi am inventat și un nume acceptabil pentru acest Dumnezeu al independenței: individualismul. Protecția drepturilor individuale și libertatea față de tiranie sunt adânc înrădăcinate în societatea noastră (americană; n.tr.), dar noi tânjim după mai mult, la individualism fără limite. Un studiu foarte bun al lui Robert Bellah care se referă la caracterul american, *Habits of the Heart (Obiceiurile inimii)*, arată că libertatea, în opinia autorului, este considerată principiul la care americanii țin cel mai mult. Dar libertatea în care cred ei, potrivit autorului, are și un efect secundar. Dorim să fim lăsați în pace, să fim liberi față de orice formă de autoritate la serviciu, în familie sau în viața politică. Libertatea este definită numai ca o eliberarea de orice restricție. Vrem drepturi fără responsabilități.

Ne-am fi așteptat ca Dumnezeu să se spele pe mâini de creaturile Lui neascultătoare, dar vestea bună este că Domnul L-a trimis pe Isus Cristos să ne caute pentru a ne oferi inimi noi. Ca răspuns la lipsa noastră de încredere în El, Dumnezeu a demonstrat fără nicio urmă de îndoială că putem avea încredere totală în El.

Pavel a spus: „Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră? El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?“ (Romani, 8:31-32). Efectele căderii în păcat pot fi anulate într-un singur mod: punându-ne încrederea în Cristos, care este de partea noastră.

Cristos a suferit moartea pe care am meritat-o noi. Am primit inimi noi atunci când ne-am supus autorității lui Dumnezeu și am crezut în bunătatea Lui, mărturisind, în același timp, faptul că am comis

întâlă trădare împotriva Creatorului nostru. John Stott rezumă foarte bine acest adevăr:

Conceptul substituirii se află în miezul păcatului și al mântuirii. Esența păcatului este înlocuirea lui Dumnezeu cu omul, în timp ce esența mântuirii este înlocuirea omului cu Dumnezeu Însuși. Omul își afirmă împotrivirea față de Dumnezeu și încearcă să se

așeze în locul convenit numai lui Dumnezeu; Dumnezeu Se sacrifică pentru om și se pune în locul meritat numai de om. Omul pretinde să aibă prerogativele care Îi aparțin numai lui Dumnezeu; Dumnezeu acceptă pedeapsa care îi aparține numai omului.⁴

Singura reacție corectă este să ne lăsăm la mila lui Dumnezeu.

¹ Bill Hybels, *Honest To God (Onest cu Dumnezeu, publicată de Noua Speranță în limba română în 2000, pagina 23)*, Grand Rapids: Zondervan, 1990, pagina 22.

² Alexander Soljențîn, *The Gulag Archipelago, 1918-1956* (New York: Harper & Row, 1975), pagina 612.

³ Daniel Fuller, „The Fall“ (cursuri nepublicate, 1972), pagina 11.

⁴ John R.W. Stott, *The Cross of Christ* (Downers Grive; Ill.: InterVarsity Press, 1986), pagina 160.

Ghid de studiu al lecturii

1. Care sunt câteva moduri prin care oamenii evită asumarea responsabilității pentru păcatele lor?
2. Care este diagnosticul biblic pentru ce este „foarte rău și grav cu omenirea“?
3. Cum a semănat șarpele semințele îndoielii în femeie?
4. Ce fel de semințe ale îndoielii permitem să prindă rădăcină în mintea noastră?
5. De ce stabilește Dumnezeu bun limite sau restricții?
6. Care este semnificația pomului cunoștinței binelui și răului?
7. În ce fel vezi că acționează oamenii de parcă ar fi ei înșiși Dumnezeu?

8. Care este soluția lui Dumnezeu pentru pata păcatului de pe inima umană?

9. Ce întrebări ți-a ridicat această lectură?

Vezi tendințe de acest fel și în tine?

10. Ce efect a avut lectura asupra ta? Te-a convins, te-a îndemnat la o schimbare sau te-a liniștit? De ce?

Dacă vrei mai mult...

Lewis, C.S. „The Great Sin“. În *Mere Christianity (Creștinismul redus la esențe*, Societatea Misionară Română, 1987). New York: Macmillan, 1960.

Stott, John, R.W. „The Consequences of Sin“. Cap. 6 din *Basic Christianity (Esența credinței creștine*, Cluj: Discipolul, 2010), Downers Grove, Ill: InterVarsity Press, 1958.